

Jofre Bardolet Casadevall

compositor i director musical

Va néixer a Vic l'any 1999. És graduat en violí pel Conservatori de Vic (2017) i en direcció d'orquestra i cor per l'Escola Superior de Música de Catalunya (2022), on va rebre el mestratge de Salvador Brotons i Johan Duijck, així com d'altres professors com Albert Guinovart.

Actualment amplia la seva formació cursant un màster de direcció al prestigiós Conservatori Reial d'Anvers (Bèlgica). És fundador i director artístic de la Camerata de Música Catalana (CMC), una formació que aposta per la recuperació i difusió del patrimoni musical català. Al capdavant d'aquesta orquestra composta per músics emergents ha dirigit a la Sala 4 de l'Auditori de Barcelona o al Festival de la Porta Ferrada, entre altres.

També és rellevant la seva activitat com a compositor. Més enllà de l'òpera 'Ferides', cal fer esment a l'obra 'Suite Nadalencà' (2020), per a conjunt instrumental, cor de nens i quatre solistes vocals; així com a la cantata infantil 'La tortuga Paulova' (2022). I entre les seves sardanes destaquen 'Amor perdut' (2021) i 'Mar i alba' (2023). El 2023 va ser guardonat amb el Premi Joves Talents de La Sardana de l'Any.

Més enllà de la seva trajectòria en la música, és també destacable la seva faceta com a actor: ha participat en diversos muntatges teatrals semi-professionals de la comarca d'Osona i el 2022 es va estrenar com a dramaturg amb la comèdia 75 m2, en la qual va interpretar un dels personatges protagonistes. A més, va participar al programa de divulgació musical de TV3 'Això no és una cançó', presentat per Ramon Gener i produït per Brutal Media.

I també us recomanem...

SARA BLANCH

Recital de cançó, òpera i sarsuela

La soprano **Sara Blanch** és una de les veus més interessants de l'actual panorama líric europeu. Debutarà al Teatre Conservatori amb un programa de cançó i àries d'òperes i sarsuela.

diumenge, 9 de febrer - 18 h
TEATRE CONSERVATORI

LA GATA PERDUDA

D'Arnau Tordera I

El Cor Canta reestrena en format suite '**La Gata Perduda**', l'òpera d'Arnau Tordera I amb llibret de Victòria Szpunberg, que es va representar el 2022 al Gran Teatre del Liceu.

diumenge, 2 de març - 18 h
KURSAAL - Sala Gran

kursaal

ÒPERA

FERIDES

de Jofre Bardolet Casadevall

diumenge, 1 de desembre de 2024
18 h - KURSAAL MANRESA - Sala Gran

ORGANITZA

AMB EL SUPORT

PATROCINA

'Ferides' és una òpera en dos actes escrita en català, ambientada en el tram final de la guerra civil espanyola i que ens arriba en una producció vigatana liderada per Jofre Bardolet. Tot i ser una obra de nova creació, vol ser un homenatge a l'estil mozartí, tant pel que fa al llenguatge musical com també des del punt de vista argumental.

L'acció situada en un poble indeterminat de Catalunya, mostra com les tropes nacionals han ocupat tot el territori català. Els habitants del poble, de profundes conviccions republicanes, no han perdut encara l'esperança d'aconseguir la victòria final.

Malgrat els girs colpidors de la història, el trist context de confrontació entre els bàndols contraris, la guerra cruel, els odis, les venjances i els desamors, finalment s'acabarà imposant l'amor i l'esperança d'un futur millor.

FITXA ARTÍSTICA

Composició i direcció musical: Jofre Bardolet

Llibret: Pol Blancafort

Direcció escènica: Jordi Arqués

Escenografia i vestuari: Clàudia Serra

Intèrprets:

Judit Muñoz
Joan Mas
Rosa Maria Abella
Joan Garcia
Ainhoa Aguilar
Néstor Pindado

Orquestra: Camerata de Música Catalana

Cor: Cor de Cambra 'Ferides'

1r acte

La Glòria, mare d'en Pere, acomiada el seu fill en la intimitat abans que ell marxi a lluitar al front amb el seu amic Joan i altres nois del poble (*Oh, cruel destí*). En Pere sap que potser mai tornarà a casa i per això declara el seu amor secret a la Núria (*Adeu-siau, camins de roca dura*), promesa del seu amic Joan. La Mariona, enamorada d'en Pere, ha sentit la declaració del noi. També han de separar-se els promesos, en Joan i la Núria. Ella no sap com encaixar el que acaba de confessar-li en Pere (*És aquí on s'acaba tot?*). Aleshores arriba la gent del poble, que encoratja els milicians. Els nois se'n van, seguits de la gent del poble.

La Glòria i la Mariona consolen la Núria (*Han marxat més enllà de les muntanyes*). Quan es queden soles, la Mariona confessa a la Glòria l'amor que sent per en Pere (*Ell no em mira, ell no em sent*). La mare del noi promet fer el que estigui a les seves mans per tal que quan torni en Pere, es puguin casar. De sobte, la gent del poble torna a entrar a la plaça advertint de l'arribada imminent dels soldats del bàndol nacional (*Ja són aquí!*).

2n acte

El tinent Salazar es presenta, acompanyat d'un grup de nacionals. La Núria i en Jaume tornen del passeig, i en veure-la, el militar queda enamorat d'ella. Després que marxi en Jaume, el tinent Salazar surt del seu amagatall. Ella s'espanta perquè s'adona que els nacionals ja han arribat, però ell mira de calmar-la i li assegura que no li vol cap mal. La noia i el tinent s'intercanvien paraules d'amor (*Jove minyona, digueu-me qui sou*). Aleshores apareix en Pere seguit de la Glòria, la Mariona i gent del poble. En Pere els explica que en Joan i els altres nois han mort a mans dels nacionals, que els han preparat una emboscada (*Era fosc, tot estava en silenci*). Només s'ha pogut salvar ell. La Núria queda trasbalsada i aleshores en Pere reconeix el tinent Salazar, l'assassí d'en Joan, i li dispara. La gent marxa espantada.

El nacional queda malferit. Confessa haver matat en Joan després de mostrar a la Núria una pertinença del seu promès. La Núria, que se sent culpable i trista, ofega el soldat i s'acaba suïcidant amb una de les seves armes (*Encara tinc a la pell l'escalfor dels seus dits*).

En Jaume entra en escena, esverat perquè ha sentit un tret. En veure que la Núria és morta es maleeix per haver-la deixat sola. Més tard en Pere, la Mariona i la Glòria tornen i descobreixen la mort de la Núria. A en Pere li cau el món a sobre; se sent culpable pel que ha succeït. En aquest moment, però, la Mariona reacciona abans que el noi faci un disbarat i li declara el seu amor. El noi, sorprès, no la rebutja (*L'hivern ens ha pres la rosa més bonica*).

Finalment tots quatre canten una oda a la República, la vida, l'amor i l'esperança, acompanyats de la gent del poble (*Visca la República!*).